

Megjelen: hetenkint egyszer, Csütörtökön.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések minden nyelven fölvetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az ígért díjakat az ígértmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petsor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigatásért 30 kr.

Kiadóhivatal Pleitz Fer. Pál könyvnyomdaja Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígért díjak küldendők.

A német kultúra az alvidéken.

Az „Augsburger Allgemeine Zeitung” úgy látszik rendszeresen akarja a harcot a magyarság ellen, melyet a minap fővárosunkból megindított. Folytatását ezuttal a „Vojvodinából” rendelte meg magának s a mint a multkor a hazafias németeknek követendő példányképeül az erdélyi szászokat mutatta föl, úgy most a szerb tulzókhoz való csatlakozásra szólítja föl őket. A szerb nép élénk fantáziájú, heves vérű nép; rá kell biznunk, akar-e lelkesülni az augsburgi lap által, hirdetett német misszióért melynek harcosává avatlatik ezen lap által, magasztaltatván azért, hogy németül megtanul, magyarul pedig nem. E lap szerint a német-francia háború fontosabbik eredménye, hogy az egyesült birodalom szabadabban teljesítheti küldetését, mely abból áll, hogy a német kultúrát keletre vigye. Nem akarunk jelenleg polemikába bocsátkozni. Az augsburgi kultur-kereskedővel, e szédelgésbe csak úgy bele fog útni a krach, mint beleütött a többibe, s akkor megszűnik az is, hogy ezek a szemtelenség a német kultúra hatyjával a hátán, nemzetiségtől nemzetiséghez járván kiáltozzanak: hogy „handlé! vegyünk kérem német kultúrát.” Nincs azt hisszük Magyarországon, bármi „elnyomottnak” hirdettessék is, senki, a ki a magyar alkotmány sánczaiból a német császári kulturális szabadság ölébe vágyakozzék. Sokáig tart még, a mig olyan szabadság lesz ott, a milyen itt már rég van. Azért nem feltjük bármely nemzetiségbeli polgárságot is Magyarországnak attól, hogy megszedíttessék a német kultúra kis és nagy kereskedői által. Ez a kultúra, a mióta politikai kereskedelmi cikké lett, úgy is nagyon kezd lefelé menni. Elég tehát, ha további észrevételek nélkül egyszerűen meghallgatjuk a szerelmi vallomásokot, melyeket az ágostai nénike vojvodinistája zengedez, melyek a következők:

„Az európai kelet minden népe közül épen a szerb érdemel teljes figyelmet, mert ennél talán jobban mint bármelyik másikkal termékeny talajt a német tudomány és a német műveltség. Minden németnek legnagyobb meglepődésére kell szolgálnia, ha itt a Vojvodinában tanulmányozza a szerben, mily kevés eredményre jut a magyar elem erőszakossága minden eszköze mellett, mig a németiség — minden gondolható akadály ellen is, maga tör magának utat. — A magyar nyelv a hivatalos a törvény előtt, a felső és középső iskolák tanító nyelve s különösen a szerbekre nézve, levén Beeskereken is államilag segélyezett szerb gymnasium, és még sem vihették a magyarok annyira, hogy nyelvüket a szerbeknek legalább művelt osztálya értené, holott a szerbek középszintjében is kevés ember van, a ki németül nem ért. Nevezetes jelenség, hogy p. o. az ismert szerb városban Ujvidéken 30 ügyvéd közül alig hatan képesek írományaikat magyarul fogalmazni s legtöbbje szerbül vagy németül készíti beadványait.

A magyar kormány tömegtelen pénzt fordít a magyar nemzeti színházra, vándor színészársaságok is segélyezettnek, s még sem tudnak déli Magyarországon városaikban semmire sem menni. Temesváron állandó német színház van, Ujvidéken van szerb, és a fordítások közt a magyar szindarabok elő sem fordulnak, mig német színművek özönével játszatnak a szerb színpadokon és Schiller darabjai (a haramiák, Armány és szerelem, Stúárt Mária) évenként többször bemutatlatnak a szerbeknek igen sikerült fordításokban. Már ez a német kultúra hatalma, mely a magyar kormány semmiféle mestersége által ki nem szorítható. De mert a németiség épen Magyarországon nemmagyar nemzetiségeire gya-

korol oly óriási befolyást, nem kellene a magyarországi számos német gyarmatnak német hivatását félreismerni. A világtörténelmi küldetés érdekében, melyet a német népnek Europa keleten betöltenie kell, a németeknek mindenütt a nemmagyar nemzetiségekhez kellene csatlakozniok.

Fájdalom ez irányban épen az ellenkező történik. A magyarországi számos németek mindenütt az uralkodó magyarokhoz csatlakoznak s még hozzá segédkeztetnek a magyar elem kiterjesztésére. Epenséggel megszegyenítik, hogy Magyarországon oly sok német a maga jó német nevét magyarra változtatja s német nemzetisége elvetésével a magyarságban keresi büszkeségét.

Somori tény, hogy épen az európai keleten, hol a német élet, német tudomány és német műveltség annyit hódíthat, a németiség oly rozsol van képviselve. (A t. vojvodinista ime még szerény is!) De ép azért kellene a németországi sajtó feladatának lennie, hogy sikra szálljon a német érdekekért a keleten, hogy a fontos átalakulásokat, melyeken ép a pillanatban mennek az európai keleti népek keresztül, őrszettel kísérje s rokonszenvesen fogadja e népek nemzeti törekvésit, melyek többé-kevésbé német forrásból merítik tudományuk, műveltségük és kulturájuk eszközeit.”

A Perlasz kerületi Deákpárt tisztelgése Dániel János pártelnöknel.

Miután Perlaszon a Deákpárt megalakult s határozatilag kimondotta, hogy mint főkegyelet a torontálmezei Deákpárthoz csatlakozni kíván: folyó hó 15-én az ujonnan alakult Deákpárt tisztviselői, a párt részéről több kiküldött Bukovola Philakt elnökléte alatt, több beeskerei polgár kíséretében tisztelgették Dániel János torontálmezei pártelnök urnál, hogy neki, mint a torontálmezei Deákpárt elnökének bizalmukat nyilvánítva, a párt elvéhez való ragaszkodásukat ki nyilatkoztassák. — A 10 tagból álló küldöttség e czélból a párt elnökét, saját lakásán Elleméren felkeresték, kit Bukovola Philakt a perlaszi pártelnök következőkép üdvözölt:

Nagyságos úr! A legbensőbb háladatosság s elismerés érzelmeinek tolmácsolhatása tekintetéből, hogy t. i. a keményen megpróbált s anyaországától elszakított határörvidék ismét a szabad magyarhonnak visszaadatott, hogy a sokáig katonai fensőség alatt állott határörvidékiek, a rég ohajtott szabadságot csakis a magyar kormány közreműködésének köszönhetik: a jelenlevők ezen nagy vívmányokért azáltal szerencsések külsőleg is elismerésüket nyilvánítani, hogy a perlaszi kerületben kormánypartot alakítottak, s minthogy ezen partot a jelenidő legnagyobb embere, az általános tisztelt hazafi, Deák Ferencz képviseli: pártunk, Deák Ferencz hazafias pártjához csatlakozni elhatározta s minthogy Nagyságod Torontálban s így a jövőben a mi megyénkben is Deák Ferenczet, mint elnököt ezen Torontálmezeiben méltón képviseli — bátorkodnak jelenlevők magukat Nagyságodnak bemutatni s az ujonnan alakított, párt bizalmát nyilvánítani. Méltóztassék tehát Nagyságod minket s mindazokat, kik kerületünkben magukat ezen párthoz tartozóknak valják — mint Önhöz tartozókat, hazafias védelmébe fogadni. Mi viszont mindannyian törekedni fogunk, ohajunkat ténykedésünket a haza közjavanak alávetni, hogy legtisztább lelkiismerettel, minden időben szívből kiálthassuk: Isten tartsa drága közös hazánkat. Ferencz József, királyunkat, hogy bölcs kormányja alatt minden nép és nemzetiség kibéküljenek.

Isten tartsa azokat, kik magyarországi főtisztjét viselik, különösen pedig, azoknak legfőbb támaszát Deák Ferencz hazánkfiát.

Isten tartsa a torontálmezei Deákpárt elnökét, annak tagjait, mint a bekebelezés után — testvéreinket.

Dániel János a párt tisztelt elnöke ezen meleg, hazafias szelleműl áthatott szavakra színtoly melegen válaszolt, hangsúlyozta Deák Ferencz mély politikai belátását, mely után, ha haladunk, hazánk jövője biztosítva leend, s a nemzetiségek közti béke is helyre leend állítva, s szívből üdvözli a határörvidéki polgártársakat. Ezután az elnök úr ismert szíves vendégszeretettel fogadta kedves vendégeit. Toaszlok mondtatták Ö Felsege a királyra, a nagy hazafira Deák Ferenczre, a párt elnökére, Dániel Jánosra, Bukovola, perlaszi pártelnökre, a küldöttségre, a nemzetiségek közti egyetértésre.

Ha így kezelt fogva haladunk, bizton hihetjük, hogy Torontálmezeje fel fog virulni.

A pancsovai affaire.

Mint tudva van, a pancsovai omladina banda még június 13-án tiltakozott a fejedelem által a határörvidék polgárosságát elrendelő törvény ellen, sőt mi több, ezen tiltakozását még pedig hivatalból elküldötte a volt pancsovai ezredhez tartozó kerületeknek is.

Ezen az országos törvénykezés elleni tüntetés élén állottak Pancsova városának famosus polgármestere Pavlovits s Bekits főjegyző. A kormány nem türelvén már tovább ezen a fejedelem által szentesített törvény elleni lázítást — királyi biztost küldött Flatt főispánnal Pancsovára.

A vizsgálat megejtetvén — mind a polgármester, mind pedig a főjegyző hivataloktól felfüggesztettek. A királyi biztos pedig a folyó hó 10-ére egybehítt rendkívüli városi közgyűlést, a nélkül, hogy valakinek beszólás engedtetett volna — a június 13-án hozott határozatokat megsemmisítette. — Az omladinahad iszonyu zajt ütött, mire az ülés feloszlatatott.

Szomorú dolgok ezek, melyeket csakis szomorodott szívvel jegyezhetünk fel — különben e körülmény tanulmányul fog szolgálni a jövőben követendő eljárásra nézve.

Mindenek előtt meg kell jegyeznünk, hogy Mileitsnek nincsenek párt hívei, de igen van bandája, mely polgáraink jó erkölcsét megmetyeljezi s országunk egysége ellen működik. — Az ilyen bandával szemben kiméletet ismerni nem lehet s nem szabad — a ki az ország törvényeit elismerni vagy ahhoz alkalmazkodni nem akar, az a hazának ellensége s azzal úgy kell bánni mint ellenséggel. Elég bizonyítékunk van már arra, hogy az ugynevezett „békítő politika” czélhoz nem vezet.

Erélylyel s határozottsággal kell az ország törvényeinek tiszteletet szerzeni, hogy így azon jó érzelmű honpolgárokat megmentsük, kiket Mileits terrorizmusa lekötve tart.

A situációt csakis mi ismerjük, kik azon területen lakva, melyen az agitációk üznetek s hazafias érülettel ezen üzletek ellen folyton küzdöttünk. — Ha a magas kormány, miként jelenleg Pancsován erélyes határozottsággal a törvénynek tiszteletet fog szerzeni — biztos lehet róla, hogy a jó érzelmű polgárok, Mileits bandájának terrorizmusa alul megszabadulva — a hazához való hű ragaszkodásukat tényekkel fogják bebizonyítani.

Nyári csevegések.

II.

(Föl Bécsbe. — Magyar szó uton útfélen. — A tündérvilág első benyomásai. — A csárdában. — Sörbet és nargile. — Álom és ébredés.)

„Divattal és a korszellemmel dacolni hálalán kenyér.” Puskin eme szavai költötték és tökélték el bennem a szándokot, hogy én is elzarándokoljak a nyugat ez idej Mekkájába, a dunaparti Kaiserstadba. Nem nyomatam fejembe, szenvelgő turisták módjára, fehér mousselin-kendős kalapot, sem nem fegyverkeztem föl vörös kötésű Bedaekkerrel; hanem utazó-táskám és hű botom kíséretében fölültem a gőzhajóra. A szüntelen permetező eső miatt nem élvezhettem a Felső-Duna regényes tájait; cajú-

tembe szorultam és ágyamon elnyújtóztam, majd szunyókálva, majd pár kedvencz könyvemet lapozgatva töltöttem az utazást, csupán a table d'hôte-hoz pályázót toborzó kellner s a Duna-csatornába szállító kis propeller gőzsipjának süvöltése szakítottak felbe.

Itt vagyunk hát a birodalmi székvárosban. Be kár, hogy nem maga a Duna hasítja át, hanem a sekély vízű, omladékos partu csatorna, mely cseppet sem képes emelni az előre megfogand illuziót. Azonban a part hosszában emelkedő néhány impozáns épület, a kúrtók és kémények tengerén átmagasló Istvánorony, a Prater fái közlöl merészen égnek meredő kupolájú iparpalota, a szongó-hongó nép az utcákon, az egymást hajszoló tramway- és omnibuszkocsik sejtetik mindjárt a metropoliszt.

Egyik uti társunk nem fogy ki a dicsegetésekből, milyen nagyszerű az a „Hôtel Tauber”, hajtsunk hát szavára és hajtassunk oda. Jó gazdának első dolga megnézni a szobaárjegyzéket; valóban meglepett az olcsóság.

De ne szerkesztünk most budgetet, hanem ki az utcára, a zajló tömeg közé! — Magyar embernek kell, hogy repessen a szíve belé, ha az első szó, mit idegen városban, az utcán hall: magyar. Valami debreczeni civis lehet, aki a „Praterstrasse”-n levő „Gulden-Bazar” előtt nézegeti szerelmeses élte párjával és piros-pozsgás lányával a kirakathat fölhalmozott csecse-becséket, miket nem itcze számra vesztegetnek ugyan, mint Debreczenben a makrapipát, hanem azért elég olesón arra való nézvést, hogy az „öreg” engedjen a szíve lágyára tapintó kívánságnak és megcsapolja zsirtól és bankótól duzzadó pugyillarisát. — Alig mentem tizhusz lépést, két fiatal ember tartott felem, kik vagy amiatt, mivel nem voltak otthonosok a larchenfeldi dialektusban, vagy mivel ösztönszerűleg fölismerték bennem a magyart, e nyelven kédezősködtek. Ezenkívül akár merre mentem, mindenütt ütött magyar szó fülembe.

Emelkedett hangulatban tartottam az iparpalotának. A cementből készült világitó tornyok, a palota kupoláján és kapuin enyhe szelében lobognak Cislaitánia zászlói; a Prater fasorai közt robognak a fogatok s a nyugati kapu lépcsőzetén nagy tömeg várja, hogy a bemenetet elzáró bádogredönyök felgördüljenek. Kilencz órákor pontban megnyílnak a palota kapui s a kíváncsiság alig tudja, minkezdje kielégíteni epedő szomját. A szem káprázik, a színek pompája, az épület magasba nyuló ívei elbódítják az embert; öntudatlan ihlet száll meg, a gondolat megáll, a szív elmélyed, a tömegszerűség Atlasz-súlya lelkünkre nehezül s hasztalan nézegetjük a palota fekráját; az első pillanat hatása alatt azt véled, mintha tündérországra varázsoltak volna át. Megállsz egy-egy kiváltság megragadó tárgy előtt, bámulod néhány percig; tovább mégy, ismét lekötí valami figyelmet s később, ha végig nézted csak egy ország kiállítását is, már egymásba mosódnak emlékeid s ha véletlenül megszólítana valaki: „Ugyan mit láttál eddig?” bajosan tudnál választ adni. Hát még ha a rotunda körfolyosóján járdalsz! Ha föltekintesz a végtelennek tűnő kupolába, olyan érzés fog el, mintha óriási templomba léptél volna; ez érzés meg táplálják az orgonák méla hangjai s a közbe kongó toronyora ünnepies moraja. . . . Szinte jól esik a szemnek, ha fölülük Sacher buffet-je vagy a czukrászda, ahol frackba bujtatott néger szolgák és csinos lányok kínálkoznak inyednek kedvére tenni; szinte ohajta tested a földet, miután a természet és az emberi ész produktumai lelketet a csodálkozás szárnyára ragadva, meghurczoltak, mint vihar az ördögkört. . . . Ilyen hangulatban járod be első ízben az iparpalota szöge-zugát, a művészeti csarnokokat, a pavillon des amateurs-t — és ha majdnem eszméletlen botorkálás után kikerültél az isten szabad ege alá, akkor látod, milyen nagy az ember és milyen törpe az ember! —

No, de tárczairónak nem illik ám panegyrist zengeni; annak az a dolga, hogy csatanboljon ugyan mindenütt, lasson mindent, kotyvaszszon egy ricsetet és találja föl.

Azért sem! Hét-nyolc óra hosszat való szüntelen kutyagolás után én érdemlem meg, hogy találassak magamnak. — A vásári zsi-bongás közt csábító hang ütődik fülembe. Ó, hiszen ez nem Pythagoras zenéje, mely könnyű szerrel támadhatna e helyütt, hol világok összhangban érintkeznek, ahol összcseccsokolódik francia és kalmuk, német és mulatt, japán és orosz, magyar és eszkimó (!); más hang az; alomba ez ringatott akkor, midőn még az anyatejet szittuk; tánczra perdített akkor, midőn már ifjú hűv pezsgő ereikben; a melynél sirva-vigadunk akkor, midőn a bú le akart nyugodni. Magyar zene az, a világlátott Kálózdy zenéje, mely a „magyar csárdából” hangzik hívólag felénk. Szajátva álljak körül az idegenek a czimbalmost. Hát még ha nem subventióért huznak a mórék (havi fizetést kapnak a m. k. kiállítás bizottságtól) nem hiszem, hogy ki ne varázsolnak az utolsó fillért akár a kinézer zsebéből. — A csárda magyar ételei, magyar borai, magyar beszéd s zene közt azt hinné az ember, hogy igazán ott van, ahol a délibáb rezgeti családja foszlányait; de nem hiába mondja Jókai: „Az ember minden nyomom érezni kénytelen, hogy a földön jár; éhség, szomj, hideg, ösztönök gyakran lerántják őt egéből, hová kenyeret, bort és bundát vinni el-felejtett.” A csárdában is kiabándulsz csak-hamar. A magyarnak mondott állapot nem be-tűzi ki Toldy Ferenc sem; ájtott magyar pin-czérek szolgálnak; a korsmaros tös-gyökeres német, aki busásan megfizeteli veled boldog öntudatot, hogy magyar csuszát ettél, som-lyai bort itál Bécsben. Magyar ember nem adja-e oda ennyire még az ingét is.

Sokáig ellensége volt a magyarnak a török (de nem a pesti Török patikáros, kinek magam is halás tisztelője vagyok bajsznö-vesztőjéért); hanem azért illő meglátogatni a kiállítási palota környékén fekvő török kavé-házat. Fölcseptem én is müzümánnak. Sörbetet rendeltem s melléje nargilét. Gyaur-gyomrom még csak megbirta a sörbetet, noha emelygős volta nem volt szám ize szerint; azonban a nargile opiumos füstje kifogott rajtam. Miután kiszittam, kabulat fogta el agyamat, ólom-súly nehezedett szemem pilláira, kezdtem belátni mámoros fejemmel, hogy nehéz dolog müzümánnak lenni s midőn verejték csorgott le homlokomról, ideje volt megfőzöttnek Ariadne-fonalát megragadva, kitántorognom a kosmopolitismus eme labirintjából és alig hallva a kiállítás szemléjének berekesztését hir-dető göztrambita pokoli süvöltését, Tramvayra ütem, menekedni a „Ring”-re.

Az égen már előtündöztek a pástortör-zek; a lámpagyújtogatók iramlottak szerteszét póznákkal; a város fölött elterülő gözgomoly pedig alig volt sűrűbb és teresebb, mint amely agyamat beárméykozta.

Strauss zenéje harsant föl a „Stadtpark”-ban. Müzümán állapotomban szédelegve bár, de elhatározottan léptem a parkba s a tő mel-lét, egy hársfaktól környezett tisztás padján foglaltam helyet. Velem szemben kedves arczu szőke lányka ült s mámor leplevel bevont szemem ő reá meredt, ha a terepélyes hársfák közt belopózó holdsugar rávetődött arczára. A „Donau-Walzer” játszi melódiája, az esti fu-vallat virágok kelyhéből csend illata teljesen megrészesíték opiumos fejemet. Csöndes álomba szenderültem. Azt álmodtam, hogy müzümán vagyok igazán s hogy meghaltam. Lelkem szerencsésen keresztülment a beretva pengéjén, mely alatt iszonytató mélységből hallatszotak a

bukottak jalkiállásai. A beretva-hidon áthaladva, aranyhajú huri csimpeszkedett nyakamba s le-ültegetett egy palmafa alá a gyepre. Ólebe haj-tottam fejemet. „Ne aludjál még, kedvesem — szöla hozzám, — homlokod oly hevült, egé-szen kikeltél arczodból, a beretva-hid fára-dalmi szörnyen megviseltek. Igyál ebből a morkából, ez ismét labra fog állítani.” S ezzel kis fínsat töltött teli a sötétbarna süri nedv-ből, mely az igazhívó töröknek a mennyország-ban is legkedvesebb itala. Kéjjel szüresöltem az italt, mit hürim nyújtott ajkaimnak. Egy-szerre — nagy keselyű csapott le ránk és ki-verte hürim kezéből a kávés ibriket. Föl-ébredtem. Kis szobában találtam magamat. — Rózsaszín üveges lámpa világa küzködött az ablak redőnyei közt átszűrőző pilymállal. Divánon feküdtem; az ágyban pedig édesde-den aludt az én Stadtparkbeli szép vis-à-vism.

De hogyan kerültem én ide? — Fölbredt háziasszonyom kacajva volt e kérdésemre a felelet.

Hát ilyen internationális bódító hatása van az opiumos nargilének? — E szerint csodál-hatni-e, ha az ember a közkiállítás tündérhaj-lékaiból megmenekedve, azontúl is tovább-álmódja az „Ezeregy éjszakát”?

Salgyó Ferencz.

Bécsi világkiállítás.

A világkiállítás magyar orsz. bizottságy végrehajtó bizottsága f. hó 10-én Korizmits László elnöke alatt tartatott ülésében örven-detes tudomással vette Németh Imre világkiállítási kormánybiztos ur a vég. bizottság felszólítására kelt azon értesítést, hogy azon külföldi és magyarországi borok beszerzésében, melyeket a nemzetközi jury kitüntetésre érdemekeknek fog találni a tőle telhető készségesen el fogja követni.

A beszerzendő borpéldányok az országos gazdasági egyesület borászati szakosztálya által hazai bortermelésünkre való tekintettel fog-nak megvizsgáltatni és a vizsgálat eredménye külön kimerítő jelentésben közzéteteni.

Ezután tárgyalás alá vettek azon javaslatok, melyeket a kiállítási alap adományozása ügyében felkelt kiállítási közegek beküldöttek. A bizottság tekintettel arra, hogy az ajánlatba hozottak szellemi és morális qualificációját leg-illetékesebben a javaslatot tevő testület íthette meg, változatlanul magáévá tette a javaslatokat. Ennek következtében az adományozások az országhoz működő kiállítási fiók közegek szék-helyéhez képest következőleg oszolnak meg:

I. Királyhagyon inneni Magyarország megyéi:

Arad 2. B.-Gyula 2. Balass-Gyarmat (No-grad) 1. Debreczen (Bihar) 2. Esztergom 2. Eperjes 3. Győr 2. Kassa 2. Komárom 1. Kecskemét 2. Kaposvár ill. Toponár 4. Léva 1. Liptó-Szt.-Miklós 2. Miskolcz 2. Makó 3. Nagy-Becskerek 2. Oravicza 2. Pécs 1. Rima-Szombat 7. Szeged 3. Sz.-Fehérvár 3. Selmec 1. Sopron 3. Tor.-Szt.-Miklós 1. Tata 1. Tem-esvár 2. Tokay Hegyalja 1. Ungvár 5. Ver-secz 1. Veszprém 2.

II. Királyhagyon túli Magyarország: Brassó 2. Erzsébetváros 1. Kolozsvár, Marosvásárhely 4. Nagyszében 3. Nagy-Enyed 1. Torda 2.

III. Főváros: Gazdasági egyesület 5. Erdőségi egyesület 5. Iparyegyesület 10. Poly-technicum 2. Mernőkegyelet 2. Képzőművé-szeti társulat 2. Iparszakosztály 10. Művész-i szakosztály 4.

IV. Horvátország: Zágáb: 6. V. Határvidék: Bánát-Kubin 1. Fehér-templom 1. Karansebes 2.

VI. Fiume: Fiume 2.

Azokkal a folyamódásokkal, melyek köz-vetten a végrehajtó bizottsághoz érkeztek, a kiállítás tanulmányozására a végrehajtó bizott-ság részéről 20 mező-gazda és erdész, 72

iparos és iparegyesületi functionarius, 14 mér-nöképzés és művész, végül 48 a nevelés és közoktatás terén működő egyen fog Bécsbe kuldetni.

Szőlőbirtokosainkhoz!

Tagadhatatlan, hogy amit egyesek kor-látott körülmények közli ki nem vihetnek, azt többen egyesített erővel könnyen elérhetik. Ily czélból alkalnak a társulatok, egyletek, az ipar, a kereskedelem és a tudományos munkálkodás terén egyaránt. Mióta a tudomány a kézi munka hiányát a gépészet nagyszerű találmányaival igyekszik pótolni; mióta a gyáripár annyira fejlődött, hogy gyorsan, kevesebb költséggel előállított, s így olcsóbban el is árusítható pro-ductumaival a kézi mű nehézkes, lassú s így csakis drágán előállítható productumai ellenében concurren, ez utóbbinak termelése lassan-lassan csakis a valóban művészi kivitelű tárgyakra fog szorítkozhatni, mert a közönséges úgynevezett vásári kézi munka, a hasonló minőségű, de olcsóbban producált gyári munkával ki nem állja többé a versenyt. Hasonló nyomasztó kezd lenni különösen kisebb gazdáinkra nézve a nyers termelés, mióta Amerika nehézkes mező-gazdalkodási rendszerünk drága productumai ellenében, fejlettebb s olcsóbb termelésével az európai piacokkal kökötöröz; s csak ily alá-rendelt szerepre utalnak boraink és a külföldi okserű kezelésben részesült borokkal szem-ben; ideje tehát, hogy ébredjünk, kövessük vetélytársaink nyomdokait, és a hol egyesek ereje nem elégséges, alkossunk társulatokat, instrualjuk egyesített erővel elhanyagolt gazda-ságainkat, hogy eddigi drága termelésünket olcsóval cserélhessük fel.

Kiszámíthatatlan horderejű lehetne kü-lönösen bortermelésünk érdekében az ennek jö-vedelmére utalt kisebb szőlőbirtokosok társulása. Borunk kelenődségének nagy hátrányára van a transport képesség hiánya, mely kiválólag a rosz pincekezelésben rejlik. Csak nem rég került fel s vitatott meg a pozsonyi szőlő-birtokosok közt azon eszme, miként lehetne közös tökéletesebb pincekezelés czéljából egy társulatot létrehozni; ezen terv azonban minden életrevalósága mellett megbukott, miután egy-részt gyakorlati megoldása számos igen igazolt nehézségekbe ütközött, s másrészt, mert az indítványozók, úgy látszik, nem annyira a szőlőbirtokosok javát tartották szem előtt, ha-nem azokat csakis eszközzel akarták felhasználni homályba burkolt céljaik kivételére. Melegítsük fel azonban e tervet, nemcsak a pozsonyi, ha-nem általában minden bortermelőnek érdekében, s igyekezzünk a gyakorlati kivethőség nehé-zségeit oszlatni, talán mégis sikerülend az ígét megtestesítenünk.

Ezen társulatot mi, mindenekelőtt kizárva onnét minden börze speculatórt — csakis realis alapon nyugvó, s mintegy kölcsönös segélyző egyletnek akarjuk tekinteni, mely hivatva lenne az eszközöket, módokat megszerezni ahoz: hogy szőlőművelésünket, pincekezelésünket azon szín-vonalra emeljük, mely szükséges arra, hogy a külföldi hason terményekkel mérközhessünk. A társulatnak csak azon szempontból keletkeznie, hogy csupán közös pincekezelést hozzon be, gyakorlatiatlan; mert tudvalevőleg a szőlőmű-velése, a szőlő fajok, a szüret idejének meg-választása, a talaj minőségét, az éghajlatot, az időjárast, a pincekezelést ide sem számítva, mind befolyással vannak a bor jó vagy ellen-kező minőségére; a társulat feladata lenne tehát mindenekelőtt ezekben a lehetőség egyön-tetéséget hozni létre, hogy a termelt bor való-ban együttesen kezelhető legyen; mert abba, hogy jó fajú borai más kevésbé finom fajokkal vegyitessenek, senki sem fog beleegyezni; pedig közös pincekezelés e nélkül általános-ságban alig érhető; vagy ha igen, akkor nem nagy hasznát vesszük. Ahoz azonban, hogy a silányabb szőlőfajtától menekülve, azokat jó fajokkal pótolhassunk, mindenek fölött pénz kell; hisz hány szőlőművesben megvan a szor-galom, a jóra törekvés, de a szükség kény-szeríti rá, hogy szőlőjében nagyobbserű vál-tozásokat ne tegyen, mert ezáltal kiadásait növelné, holott a befektetés hasznát csak később

élvezheti, és így első időben mindennapi ke-nyerétől esnek el; az ilyenek tehát rászorul-nának segélyre, melyben előlegezéskép a tár-sulat lenne hivatva az illetőket részesíteni. — Ily irányú törekvés vetné meg alapját, biztosí-taná jövőjét az illető társulatnak.

A társulat második feladatának megoldása az okserű közös pincekezelésben rejlik, ennek nélkülözhetetlen kellekei azonban az alkalmas, jól berendezett helyiség, s avatott gondos fel-ügyelet, ezek egyesítve a bor becsének, hir-nevének s ezzel járó kelendőségnek határtalan szolgálatakat tehetnek.

Szóljunk már most arról, miként lehetne megoldani azon nehézséget, mely a különféle minőségű boroknak közös gondozása körül fer-merül. Nézetünk szerint ezen körülmény na-gyobb fenakadásra csak az első években szol-gáltatna alkalmat, ezt is azonban orvosolhatni a prés alól kikérült boroknak azonnal való classificálása által. Igaz ugyan, hogy első években több osztályzat felállítására lenne szük-ség; ezek azonban a fajok nemesítése által lassankint kevesbednének, s ezáltal fokozatosan a kezelés is egyszerűsítettnek.

A társulat szerződhetne egy hirneves borászt, ki tapasztalatokat, jártasságot szerzett a külföldi előhaladottabb szőlőművelésben, pin-czekezelésben, hogy utbaigazítsa, oklassa és vezesse szőlőgazdáinkat, s a borok gondozását atvegye.

A társulat alakulásakor minden tag szőlő-birtokához aránylag magát a közös pénztár irányában bizonyos, a szükséges előleges be-ruházásokhoz mért befizetésre kötelezné.

A társulat a közös pénztárból előlegezé-seket adhatna a szegényebb társagdnaknak hasznos beruházásokra, a beszállított borra stb. A folyó kezelési költségeket a beszállított, s a társág kezelésére bizott bor mennyisé-géhez aránylag viselne minden tag.

A bor classisokra osztva kezeltetnék, s adatnék el.

A társulat saját tagjaitól kamatoztatás czélja-ból pénzbeteket is elfogadhatna, melyekért a társulat összes tagjai vállalának kezességét. Az ily betétekből a társulat egyes tagjai által igénybe vett segélyezések, s szükség esetén a közös folyó kiadások is föfőzendők, a társulat közös pénztára, — a segélyezésekre fordítot-taktól pedig az abban részesítettek fizetnek a megállapítandó kamatot. És így tovább.

Ezek az első főbb vonásai az ily társulat létfeltételeinek, s az alapszabályok kidolgozasa-nál még sok más intézkedés s kezelési mó-dozatok előirását kellene szem előtt tartani: ki-vánatos azonban a finansialis manipuláció lehető egyszerűsítése, hogy azt a kevésbé avatottak is megértsek, ellenőrizhessék; s ne kelljen tar-taniok attól, hogy egyesek haszonleső üzérke-déseinek esnek áldozatul.

Ha egy ily solid alapon nyugvó társu-lat alakítását néhány értelem, jó hitű szőlő-birtokos kezdeményezné — úgy hisszük, hogy annak letesítése, különösen oly helyeken, hol a szőlőgazdákban meg van az iparkodás a jobbra-törekvés, nem sok nehézségbe ütköznék. — Csak megnyitni és a Kárpátok mentén, mely hatalmas munkálkodási tere nyílnék az ily tár-sulatoknak! Eltekintve a nagyobbbrészt more patrio gazdalkodó récséi, salaberkai, grinavai, limbachi, ompitali, felső és alsó diósi, nestichi és stomfai szőlőhegyeink birtokosaitól, ha csak az ellenkező intelligens pozsonyi, sz.-györgyi, bazini, modori és szuhai szőlőbirtokosok tennek e téren a kezdeményezést, borainkat mos ani kedvező közlekedési viszonzaink mellett — le-hető legkeresettebbekké tethetnek.

Törvényszéki csarnok.

Ki lopta el a csizmakat?

(Törvényszéki tárgyalás a párisi „Figaro” után.)

(R. Ö.) Ama kérdést, hogy vajjon egy pár csizma benne rejlt emberi lábak nélkül képes-e egyik helyről a másikra vándorolni? Aristoteles megfajtás nélkül hagyta. Ezelőtt divatban voltak ugyan az úgynevezett „hét-mértföld” csizmak, melyeknek amaz előnyük volt, hogy nagyon gyorsan el tudtak inálni,

TÁRCSA

Ő szép.

Tehát orvos úr, mi baja van szegény fi-amnak, felépül még?

Hiszem, hogy igen, még pedig nem su-kára; azt vélem asszonyom, hogy Arthur inkább kedélybeteg; a tegnapi hosszú utazás is meg-törte, lázas állapota néhány óra mulva szűnni fog, akkor vezesse ki asszonyom a parkba s törekedjék őt szórakoztatni s ősze el komor gondolatait.

Köszönöm, orvos úr! — Szegény fiam, mennyit szenvedhetel! Egy deli férfit adtam át a zajgó tömegnek, nemes keblében nagy feltételekkel, vérnes reményekkel, bizva min-denben, az embereken, önmagában s a szép jövőben. S most? — Hajója visszaterelte őt az édes anyai kebelre, mely gyermekségétől fogva egyedül neki volt szentelve. — Vidám homloka, melyet annyiszor illetem csókjaim-mal elkomorult, szép kek szeme megtörött s a nagy reményű ifju most már csak tört virág-hoz hasonlít.

Nyugodjék meg asszonyom — felelé az orvos — tán nem oly veszélyes a betegség, minsem én gondolja. — Ön asszonyom fiamak oly nevelést adott, mely keblét a sors csapásai ellen megedzé, ön nemes szívébe érzelmet, mely érzelmet tudott önömi s szellemét úgy kiképezni, hogy a szenvedélyek rajta uralkodni

nem tudnak. Isten önnel asszonyom! — este felé ismét előjövök s akkor hiszem, hogy Ar-thur már jobban lesz.

Látatok-e már egy dult kedélyű nőt, egy bánatos anyát, ki egyetlen gyermeke körágya-nál a mély fájdalom könnyűt hullatja, mint fi-gyel gyermekének minden lélektelére, mint dobog hangosan szerető szíve, ha megtört szeméit felnyitja.

Szegény Arthurom! ily ifju s már is mennyit kelle szenvedned! De ime ajkaid mo-solyognak, szived hangosabban dobog, álmo-dol fiam? Mit látsz, fiam, virányos mezőben futó őzikét, vagy fülemülé bánatos dalát hallod, vagy édes anyád szerető keblén pihensz. — Álmodjál csendesen. Így szöla a kesergő anya s egy nehéz köny pergett le selyem pillán.

Ő szép — szép — nagyon szép — és nem szeret. —

Értelek szegény fiam, álmodjál csak to-vább. Szép ő s nem szeret. — Tehát szived fáj; s tán azért jöttél vissza anyádoz, hogy a távollét sajgó sebedet meggyógyítsa. Té-vedsz édes fiam. A távollét oly hatást gyako-rol a szeretetre, mint a szél a tűzre; ha gyenge a láng, elalszik az, ha pedig erős, akkor még jobban fellobban.

Arthur felébredt. És te itt kedves anyám — szöla Arthur bágyadt hangon.

Itt édes fiam! meglestem álmodat! hisz ha bölcsöd mellett éber figyelemmel kísértem szí-ved minden dobbanását, szabad akkor fiamnak szíve titkát is megértenem. —

Oh mily jó vagy nemes szívé, kedves anyám.

Nemde szépet álmodál Arthurom?

Oh igen szépet, jó anyám! ismét láttam őt; oly szép volt most is, mint mikor az első könyet láttam az igéző szemekben, mely szelid arczán legördült, mint a harmat a virágon s mint a zaphir a gyémántok között — láttam szép angyal fejét, piros ajkának mosolyát, s nagy szelid szemének bánatos szánakozó te-kintete tőrzsürásként hatott szívemre — Ő szép, kedves anyám! nagyon szép.

Tehát olyan igen szép, és ki az az igen szép? fiacskám.

Ne kérdezt most jó anyám — felelé Ar-thur s gyenge pir futá el halvány arczát — ha jobban leszek, szerető kebeledbe temetem ér-zelmeimet; hisz ez érzékeny szívet le adtad nekem, te ápolád bennem a szeretet csiráját, s ha szívem romlatlan, ha keblem ment az önös-ségtől, ha szeretetem tiszta — úgy jó anyám, a te érdemed ez szívet s érzelmet csak az anya ad-hat gyermekének. Emlékszel még, midőn a akácza-fa alatt oly pajzánul csevegtem lábaidnál, ma-gadhoz öledebe emeltél, szerelőd csókjaiddal illetél, mint szöltál az isten nagyságáról, beszéltél nek-em a vallásról, az erkölcsről, az emberekről, meséltél a nagy Napoleonról — emlékszel még?

Emlékszem Arthur, — s egy nehéz sohaj tört ki a jó anyja kebléből.

És ha szemem szelid ajkadon csüggött — oly sokszor, komor gondolatok fogták el jó szívedet — úgy-e anyám akkor jövőmről gon-dolkodtál.

Igen fiam! jövődről gondolkoztam, mondá szomoruan.

Lád anyám ápoló karjaidból a nagy világba bocsátottál — sok embert láttam ott, de kevés embert találtam — szerettel csüggtem min-denben, mi elem jött, azt gondoltam mindnyájan oly jók mint te vagy. — Sokat csalódtam — nem találtam olyanok a világot, mint hittem, de azért nem estem kétségbe; mert az embe-riség összekötő kapcsát, melyet örök zöld gyanánt szívbennem oly féltékenyen megőriztél — a sze-retet s becsületesség föntartották erőmet, s ha a nagy világban találtam egy nemes lényt, ki iránt em tőled öröklött szeretetet éreztem: mindeddig sem a csalódások, sem a kedélyek hidegsége, nem tudák ezt, keblemből kitépni.

Hisz a százados tölgy is mindig mélyebben bocsátja gyökerét a földbe: ha koronáját zivatar ledönti is, a gyökeret az ápoló föld féltékenyen szorítja magába.

Izgattott vagy fiam — nyugodjál most, azt monda orvosod hogy delután felkelhetsz. — azután kimegyek ismét veled sétálni a parkba, ép ugy mint gyermekkorodban.

Igen anyám, nyugodt leszek — azután is-mét kimegyek veled a nagy akácza alá, le-ülök lábaidhoz, de nem csevegek mint gyer-mekkoromban, hanem mint meglett ifju kitárom keblemet. — Alhatnám anyám — később jöjj ismét hozzám.

Ő szép — igen szép —

Arthur elaludt.

(Folytatása következik.)

de még e emberi láb non-t. A problemát két fiatal élete most két nemes lapszki, engedett a

Egy Richepans ott borok elkísérte a fogtak.

Este a hotelben mely az n bajában no latot tartot a pár eszt Giel által ketten azt söt hogy a mozdullak

Elnök hetek mag azokat oda Giel: hamvára, Elnök: Garme

terheli tisz kuszom G Elnök: mának az dulkanak; kottnal, s hogy tudá

Garme üvegekbe munka ne a bor jó, tölle üvege méletl new dolgozott, hozott nek

Elnök önöknek a Giel: A ne szen meg akarnak ö legényeie kérdésre n felelni, s

Messi tanuhoz: V ben semmi ségében eg Adja meg

Schon csöpp borz sem. (Nagy Elnök

Elnök csizmak n pansehol a közül, ki a

Senli Simmonet veteli az t

Mesli vagyok it e törvény mindkét

mindenki tisztessége vadtottak a

Az úgy n hogyan fo Meri hát

képesség vándorolú is járul, n ki vitte el

Elnök nines ama formálhas bíró elé u

\$ (Ha a „Toron számát kö

„Visszakül pedig hivat a t. alispai fizetése ju

Nag gyében sége rés tokbeli u

1-ső na

Bér bánatpén napjaig terjeszter kinthető

(3)

de még ez az értékes látyú is két belvaló emberi lábat igényelt, mint conditio sine qua non-t. A párisi törvényszék feladata lón e problémát megfejteni. — A vádlottak padján két fiatal munkás (pintérek) ül, mindkettő előlétele mocsoktalan, s mindkettő mint Heine két nemes lengyele: Krapulinszki és Waschlapszki, egy szobában lakik, melyet mesterük engedték át nekik.

Egy szép napon mesterük egy a Rue Richepanse-ban levő hotelbe küldé őket, hogy ott borokat buzzanak le üvegekbe. A mester elkísérte őket s a dologhoz rögtön hozzá is fogtak.

Este felé, miután az üvegek megtöltettek, a hotelben konstatálták, hogy egy pár csizma, mely az nap a hotel egyik be nem zárt szobájában volt elhelyezve, onnan eltűnt. Vizsgálatot tartottak, melynek eredménye lón, hogy a pár csizma a két pintérelény: Garnier és Giel által lakott szobában feltalálták. Mindketten azt állítják, hogy csizmákat nem láttak, sőt hogy a pinczéből, melyben dolgoztak, sem mozdultak ki egész napon át.

Elnök: No de a csizmák csak nem mehettek maguktól az önök szobájába. Ki vitte azokat oda? Ön volt-e az Giel?

Giel: Nem elnök úr, esküszöm őseim szent hamvára, nem én voltam. (Nevetés.)

Elnök: Akkor hát ön volt az, Garnier?

Garnier: Nem én, egyetlen pár csizma sem terhelte lelkiismeretemet. (Nevetés.) Esküszöm Giel fejére, nem én... (Kaczagás.)

Elnök: Tudommal nem természete a csizmának az, hogy önmaguktól kóborlásnak induljanak; talán kissé többet ittak önök a szoktnál, s a csizmákat magukkal vitték anélkül, hogy tudták volna?

Garnier: Ez ember mindig iszik bort, ha üvegekbe huzza le; ezen művelet nélkül a munka nem haladna előre. (Nevetés.) És ha a bor jó, akkor az ember még szívesebben tölti üvegekbe, s még többet iszik belőle. (Is-mételt nevetés.) Másikülben mesterünk velünk dolgozott, s mi alatt mi dolgoztunk, csizmákat hozott nekünk.

Elnök: Ah, tehát mesterük volt az, ki önöknek a csizmákat elhozta?

Giel: Természetesen, két csizma (stíbli) sört. (Nagy s hosszantartó nevetés.) Mikor az ebédet elhozta, az italról sem feledkezett meg.

A mester, Schomberg úr, előhívatik. Egészen meg van zavarodva, s nem tudja, mit akarnak tőle. Mikor az elnök kérdi, hogy ivott-e legényeivel a pinczében? elámulva néz reá. E kérdésre nem volt elkészülve, nem tud rá mit felelni, s pár érhetlen szót mormog.

Messire Gosselin, Garnier védőügyvédje a tanuhoz: Vallja be, uram, vallja be; hisz ebben semmi becsületellenes sincs. Ön részegségében egyszerűen magával vitte a csizmákat? Adja meg az igazságnak az öt illett tiszteletet.

Schomberg tanu: Én csak azért ittam pár csöpp bort, hogy gégekorczaimat megnevesítssem. (Nagy nevetés.)

Elnök: Ismétlem önnek kérdésemet: a csizmák nem mehettek maguktól a Rue Richepanse-ból az ön lakására. Ki volt az hármajok közül, ki azokat elvitte?

Senki sem felel. A köztársaság ügyvéde Simonnet csak kelleltenül és immel-ammal követeli az ügy további tárgyalását.

Messire Gosselin védő-ügyvéd: Én azért vagyok itt, hogy Garnieret védjem; ha azonban a törvényszék kegyes lesz megengedni, akkor mindkét vádlottért plaidirozok. A vádlottak mindenikének előlétele mocsoktalan, mindenik tisztességes családból származik, mely kész a vádlottak becsületességéért kezességét vállalni. Az ügy nagyon kényes; s én azt kérdem: hogyan fogja azt a törvényszék eldönteni? ... Mert hát, ha a csizmák nem birnak is ama képességgel: maguktól egyik helyről a másikra vándorolni, ehhez fájdalom! még ama hiányuk is járul, miszerint nem képesek elbeszélni, hogy ki vitte el őket. ...

Elnök: Ez igaz, s miután a törvényszék nincs ama helyzetben, hogy magának ítéletet formálhasson, a vádlottakat újból a vizsgálóbíró elé utasítom. (T. L.)

HIRHARANG.

§ (Haragszik a főispán.) A főispán úr a „Torontál” harmadik évnegyedének első számát következő sorok kíséretében küldé vissza: „Visszaküldetik, mert nem fizettetett elő, ha pedig hivatalos példány akar lenni, küldessék a t. alispáni hivatalnak.” Bár a főispán úr előfizetése június hó végével lejárt — a kiadó hi-

vatal csak azért küldte tovább a lapot, minthogy hihetőleg azt vélte, hogy Torontálmege főispánja, már csak a magyarság szempontjából is partolja a torontálmegei legelső magyar lapot — főispáni ubaigazításra pedig nincs szükségünk — igen jól tudjuk azt, hogy a főispánunk nem jár hivatalos példány, s nem is jöttünk soha arra a gondolatra sem, hogy a főispánunk hivatalos lapot küldjünk. — Ugy látszik, hogy most a torontálmegei főispán Kis-Zomborban a torontálmegei közügyekről, a közhangulatról, megye általános szükségleteiről, melyek csak is a sajtó útján tárgyalhatók — misem fog tudni — Ich spiel nit mehr.

§ Mult kedden iszonyu zivatár dühöngött városunkban, melynek fölött egy a városházán dolgozó kőműves az oda támasztott lajtorjával elesett s az épen arra menő Mesznik Rezső derék polgárúrunkat fején oly szerencsétlenül találta, hogy az eszméletlenül összerogyott. Mesznik úr fején erős sérülést szenvedett ugyan, de felgyógyulása biztos. Öszinte sajnálatunkat fejezzük ki a szomorú esemény fölött s nem ártana a kőművest rendőri szempontból vizsgálat alá vonni.

§ A megyeházát valamint a városházát nagyban renoválják. — Czélszerű volna, ha ez alkalomból az utczát éktelenítő megyeházi kerítés sarka elvágatnék, melynek úgy sincs semmi haszna s csakis a közlekedés akadályozására szolgál.

§ A „Pancsevacz” ugyan csak neki vágat azon erélyes kerületi kapitányoknak, kik az országos törvények elleni pancsovai tüntetést kerületükből kitiltották. Ugy látszik ez a vadpolitikus addig nem hallgat, míg szájkosarat nem kap.

* (A nagy-beckerekéi jótékony növényvet javára rendezendő társasjáték megtarthatása czéljából felkértek ezen egylet humán törekvéseit pártoló igen tisztelt hölgyek és urak, hogy a társasjátékra nyereményeket adományozni s azokat Wiltschgo Rezső egyleti pénztárnok úr kezébe szolgáltassák sziveskedjenek. Moczovcsák J. T., növényveti titkár.)

* A magyar gabona bevétel Párisba megakadályoztatott.) E tekintetben, mint a „P. L.”-nak Bécsből távirják, gr. Zichy J. közlekedési minster erélyesen lépett föl a külügyministeriumnál, honnan ismét körülményes értesítés adására hivatott föl táviratilag a párisi osztr.-magyar követ, a további leendő az értesítés utánra tartatnak föl.

* A nemzetiségi iskolákban használt némely könyvekről tudva van, hogy alkotmányellenes tanokkal vannak saturalva. Ez alkalomból Trefort minster július 10-én leiratot intézett a nagyszabonai gör. keleti érseki consistoriumhoz, s leiratában a consistoriumot felhívja, hogy a kérdéses tankönyvekből az alkotmány- és nemzetellenes tanok kiküszöbölése mellett, az 1873-4-ik tanévre javított, újabb kiadást rendezzen; — ellenkező esetben ama tankönyvek használata be fog tiltatni. E tankönyvek következők: 1) Carte de celtire pentru scoale populare romane, de Zacharia Boiu, Sabiu 1870. 2) Elemente de istoria patriotica si universale pentru scoale populare romane greco orientali, de Zacharia Boiu Sabiu 1870; 3) Elemente de geografia pentru scoale populare romane greco orientali, de Zacharia Boiu, Sabiu 1869.

* Jokay Mor, — írja a „P. N.” — e napokban Csehországból egy csomagot kapott, melyben egy megfakult honvédzászló volt. A cseh nyelven fogalmazott mellékelt levélből kintünk, hogy a zászló beküldője Hulicius Fr. St. Mseno cseh középsébeli kereskedő, ki a zászlót 1851-ben egy középterműt, barna arcú nagyon megviselt menekült honvédtól kapta. Ennek neve Jáni János, tanitónak fia, s a zászlót 10 frtért zálogosította el azon föltétellel, hogy a holtos azt 3 évig híven őrizze és ha ez idő elteltével ki nem váltja, küldje el Kossuthnak, vagy pedig magyarországi más valamely férfinak. — Most a beküldő 22 év után Jókait találta erre méltónak.

* (Uj lapok.) Rozsnyón e hótól kezdve új hetilap indul meg „Rozsnyói híradó” czim alatt. Szerkeszti s kiadja Gothárd Endre; — Pécssett pedig „Pécsi Figyelő” czim alatt elen-zéki hetilap. Kiadótulajdonos Nagy Ferecz, szerkesztő Simonfay János; társzerkesztők Haksch Emil s Kis József lesznek. Az első szám aug. 2-án fog megjelenni.

* A bécsi nemzetközi kiállításban június hónapban 1.216.118 ember fordult meg.

* (Jótékonyág.) Báró Bischofshausen nagybirtokos a nagy-bossányi iskola újból leendő fölépítéséhez 1300 frtot — Schmidt, ottani gyárbirotkos pedig 1000 frtot adományozott, azon felül az építkezés vezetését is magára váll-

lalta, végre Kozlik János nyitrai kanonok e régi iskolateltet, egy szomszédos teleknek megvétele s az iskola tulajdonába történő átengedése által tetemesen nagyobbitotta s a fölépítés után az iskolát még egyéb nem határozott jötelemnyekben is részesítendőknek kinyilatkozatta.

* (Krupp és Napoleon.) Épen most jelent meg Párisban „a németek levelezése Napoleonhoz” czimú gyűjteményből a negyedik kötet, melyben a többek közt kruppnak 1868. april 29-én kelt következő levele van: Fölség! Fölbátoritva azon érdeklődés által, melyben fölséged részesíté az egyszerű iparost és fáradozásainak eredményét, újból bátorodom egy rajzgyűjteményt küldeni azon alázatos kérelemmel, hogy azt szívesen fogadjon méltóztat-sággal. E rajzgyűjtemény a gyáramban készült tárgyak ábráit mutatja, s reményim, hogy különösen a négy utolsó oldal, melyek ágyuimat ábrázolják, s melyeket Europa különböző kormányai számára készíttettem, néhány pillanatra magára vonja Fölséged magas figyelmét és ez mentheti bátorságomat. A legmélyebb tisztelettel s legnagyobb bámulattal vagyok fölségednek legalázatosabb és legodaadóbb szolgálója. Alá van írva a híres ágyuöntő: Krupp. Azon nyelven, melyben Krupp ágyui beszéltek két évvel később Napoleonnal — természetesen Moltke parancsára — nagyon kevés volt a Krupp levelében érintett „legmélyebb tiszteletből” s „legnagyobb bámulattal” Napoleon iránt.

* Bíró Péter gépészeti művezető a mezőhegyesi állami ménes-intézetnél, egy általa sajátkezűleg készített állógözpépmintát ajándékozott a hozzá tartozó gözkazánal, vizlartóval, állványossal s egyéb szükséges felszerelésekkel együtt a kir. József-műegyetem gépszerveztelani II. foly. szertára számára. Ezen gépminta csinosan s egész pontossággal van készítve, szerkezete a műszaki követelményeknek megfelelő, általában az egész mű a magyar gépiparnak becsületére válik. Tekintettel a készítmény czélszerűsége s értékeire, valamint a készítőnek a magyar gépipar előmozdítását czélzó nemes törekvéseire: a kir. József-műegyetem kedves kötelességének tartotta Bíró Péter úr irányában teljes elismerését s legbensőbb köszönetét kifejezni.

* Poniatovszky herceget e hó 8-án temették el Chislehurstban, a Mária templomban hol III. Napoleon hamvai is nyugszanak. Háromszoros koporsóba fektették, melyet egy mallai kereszt és e fölirat díszített: „Poniatovszky József herceg, meghalt július 3-án 1873. élt 57 évet. A temetésnél jelen voltak Poniatovszky herceg és hercegnő, Malvezzi grof és neje két leányukkal de laux marquis stb.

* (A szerb egyház ügyének rendezése czéljából kiküldött kir. biztos, mint a „P. L.”-írja Biga Péter nyugalmazott tábornokot, Branovacszy István, Dimitrievics Milan és Radivojevics urakat július 2-ra értekezletre hívta meg Karloviczra, mely alkalommal azon kérdés lett volna tisztázandó, mennyiben és ki által hajtatót végre a püspökségek javai, a szerb egyházvagyon és alapítványok tárgyában kiadott királyi rendelet? A meghívott bizalmi férfiak kézikönyvet nyilatkoztak a meghívás folytán felvilágosításokkal szolgálni, s általában a királyi biztost törvényszék küldetésben támogatni; azonban az értekezlet időközben bekövetkezett akadályok folytán elhalasztott. Mily természetűek lehetnek ezen akadályok, nem tudni, mindenesetre azonban nem voltak előre láthatók, mert csak az értekezletre meghatározott nap előestélyén jutott a bizalmi férfiak tudomására, hogy az értekezlet elhalasztott. A dolog e fordulata mindenütt, hol a szerb egyházügyek elintézését ösztintén óhajtják, nagy lehangoltságot idézett elő.

* (Gazdasági tanfolyamok a néptanítók számára.) A földmívelés-, ipas- és kereskedelmi m. kir. minsterium intézkedése folytán a néptanítók számára a szűnikedőben évenként tartatni szokott gazdasági tanfolyamok ez évben is meg fognak tartatni és pedig: Debreczenben július 25-től augusztus 25-ig; Keszthelyen augusztus 1-től 24-ig; Magyar-Óvárt augusztus 4-től 17-ig; Kolozsvárt augusztus 24-től sept. 11-ig fognak terjedni. A minden tanfolyamra a mult évhez képest 24-re határozott behívandók segélyjárulása ez évben a tanfolyam tartalmához képest módosul. — Debreczenben, hol a tanfolyam 4 hétig tart, a mult évhez képest adott 40 ft. általán egészen kiadatik: Keszthelyen és Kolozsvárt 30 ft., Magyar-Óvárt 25 ft. fog kiadatik. A behívandó néptanítók a vallás és közoktatásügyi m. kir. minsterium által a tanfelügyelők útján fognak kijelöltetni. A néptanítók uti költségét könnyítendő az összes

vasuti és gőzhajózási igazgatóságoknál lépések tételtek, hogy a tanfolyamokra utazók viteldij-elengedésben részesüljenek. E czélból igazolványminták adattak ki a tanfelügyelőknek, kik azokkal úgy az állam költségén behívandó, mint saját vagy küldök költségén tanfolyamot látogatni szándékozó néptanítókat el fogják látni. A tanfolyamok lehetőségig tulságos kirándulásokkal lesznek egybekötve és a tanfolyam végén a néptanítók népszerű iratok s hasonlókka fognak megajándékozottatni.

* A „Pester Lloyd” párhuzamot van azon az 1848. és a jelen pénzügyi állapotok között. Midőn 1849-ben 16.359.053 millió volt a bevétel, addig a kiadás 62.222.368 frtban volt előirányozva, ekkép 45.763.315 ft. volt a deficit, míg 1874-re a bevétel 230.800.000 ft., a kiadás 265.500.000 frtban van praeliminálva. Föltűnő tehát az aránytalanság és előnyös, mert tetemes anyagi haladást mutat föl. Azon nagy jelentőségű pénzügyi elvnek, hogy egyenlő arányban minden jövedelmi tárgy megadóztatandó, keresztülvitele által Magyarország anynyira haladt, hogy miután mondhatjuk, mikép az 1867-ki államférfiak függetlenségünk és jólétünket sokkal több consequentiával és nagyobb tapintattal vitték keresztül, mint 1848-ban. Mert vajjon hova mennék most az 1848. XII. t. cz. 5. §-ával. Igaz, míg a helyes adó rendszert nem állítottuk át egészen, s csak részben azer-táltak egyes reformokat, de mindez csak csendes fejlődés eredménye lehet, azonban e kevéssé is kétségtelen, hogy az ipar és kereskedelem hatalmas lendületet nyert.

* 162 mondd százhatvanéket férjhez menő hölgy Éjszak-Amerika Lovell városában az ottani törvényhozó testülethez az iránt folyamodott, hogy engedtessek meg nekik a többnejűség. Azon államban ugyanis, melyben e város fekszik, 40.000 nővel van több, mint férfi, mi az ottani öhgyvilágra nyomasztólag hat. Együttal azt is óhajlják a kérelmezők, hogy a többnejű házasság megkötéséhez az illető férjnek már létező törvényes nejei beleegyezése is megkiván-tassék.

TÖRVÉNYTEREM.

1873-ik évi július 12-én a nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszéknek tartott nyilvános ülésében következő perek adatlak elő:

Előadó: STANKOVITS GYÖRGY, kir. törv. bír. 3181. szám. polg. ex 1873. — Petrovits Dragutin írperecsnek, Lukonich Vinko ellen birtok átadás iránt.

Közgazdaság.

(Hetiismerle.) Pest. Az aratásra igazán igen kedvező időnk van. Száraz, meleg napok + 25°, sőt 27° R hőmérsékkel. Az egész mezei népesség kizárólag az aratás és betakarítással foglalkozik mostan, úgy annyira, hogy több gazda megkezdett építkezését kénytelen félben hagyni, mert napszámot nem kap. — Az ideitermésre nézve még most sem lehet biztosat tudni. Sok helyről érkezett azonban már tudósítás, hogy a rozsdátöbbet ártott a vetéseknek, mint általában gondolták, mert a buza és rozsalkások között nem csak igen sok üres de még több olyan van, a melyekben fonnyadt, lihas szemek vannak.

Az élet forgalma Pesten az elmúlt héten aránytalanul csekély volt, mert az idezállításra az időből nem telik, mindenki egyékszik a betakarításra felhasználni a kedvező időt. Ehhez járul, az egyik vasutársulat nem is küldte be szokásos jelentését s ezért az elmúlt heti időből mind az idehozatalról, mind az elvitelről csak hiányos kimutatást adhatunk.

E szerint a július 5-től 12-ig terjedő héten Pestre hozottak: buza 3.372, rozs 1.621, árpa 1.400, zab 14.184, kukorica 41.304, repce 24.316, vegyes 73.430, mindössze 159.627 mérő élet; — ugyanezen a héten Pestről elvitetett: buza 2.793, rozs 1.671, árpa 774, zab semmi, kukorica semmi, repce 24.268, vegyes semmi, mindössze 29.526 mérő élet.

Folyó évi január 1-től július 12-éig Pestre hozottak: buza 1.735.475, rozs 230.189, árpa 233.498, zab 574.674, kukorica 933.635, repce 92.652, vegyes 1.662.322, mindössze 5.455.427 mérő élet, — ugyanezen idő alatt Pestről elszállítottak: buza 41.261, rozs 51.943, árpa 61.536, zab 33.091, kukorica 178.394, repce 115.841, vegyes 15.908, mindössze 497.974, mérő élet. — Az idehozatal és elvitel között levő különbség részint itt fogyott el, részint más alakban, p. o. megörölve ment ki Pestről, részint pedig készletben van.

Ugyancsak f. évi január 1-től július 12-éig Pesten transitó keresztülment a Dunán alulról fölfelé: buza 122.552, rozs 25.200, árpa, 34.596, zab 1.571.339, kukorica 232.215, repce 789, vegyes 118.233, mindössze 2.116.924 mérő élet.

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

Nagyméltóságú báró Sina Simon úr Torontálmegegyében helyezett kis-oroszi birtokának gazdatiszt-sége részéről közhírre tételik: hogy az érintett birtokbeli uradalmi kocsmálatási jog f. 1873. évi nov. 1-ső napjától 3 évre adatik.

Bérleni szándékozók által írásbeli ajánlatok 600 ft. bánatpénz mellékletével folyó évi szeptember 1-ső napjáig Kis-Oroszra az uradalmi gazdatiszt-séghez terjesztendők, hol a szerződési feltételek is megtekinthetők.

(3*)

A gazdatiszt-ség.

2539. sz. 1873.

(3*)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírre tételik, hogy a torontálmegei takaré- és hitelbank kérelmére Milits Andria ellen, ez utóbbinak tulajdonához tartozó a nagy-beckerekéi 2372. sz. tjkében foglalt s 4609 fra becsült ház, udvar és kertre nézve a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a kir. telekkönyvi hivatal helyiségeiben leendő eszközése végett az első árverés határideje 1873. évi augusztus 23-ik, a második pedig 1873. évi szeptember 23-ik napjára, mindig délelőtti 10 órakor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénz letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező kiküldöttél megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsék be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok fog kivevzetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §-a értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítottatni.

Az árverés foganatosításával Mária Novich János, kir. végrehajtó jelentése bevárása mellett megbizatik.

Kelt a nagy-beckerekéi kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873-ik évi július 12-én tartott ülésében.

29*

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Tarras közseg kérelmére Marinkov Áron és Vlada ellen, az utóbbiak tulajdonához tartozó tarrasi 9. számú tjkben felvett s 76 fira felbecsült ingatlanok 1/3 részére a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a helyszínén illetőleg a tarrasi község-házánál leendő eszközöse végett az első árverés határideje 1873. évi **augusztus 28-ik**, a második pedig 1873. évi **szeptember 27-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órakor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban és az árverési határnapok alatt az árverező kiküldöttől megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok fog kinevezetlni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §-a értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Marianovich János kir. végrehajtó, jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beckerekéi kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873. július 12-én tartott ülésében.

2647. szám 1873.

(3¹)**Árverési hirdetmény.**

A nagy-beckerekéi kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy a nagy-beckerekéi lakarek és előleggyelet kérelmére Tolveth Ferenc ellen ez utóbbi tulajdonához tartozó a nagy-beckerekéi 2935. sz. tjkben foglalt s 3118 fira felbecsült haz és szőlőre nézve a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a kir. telekkönyvi hivatal helyiségében leendő eszközöse végett az első árverés határideje 1873. évi **augusztus 21-ik**, a második pedig 1873. évi **szeptember 22-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órakor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező kiküldöttől megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok fog kinevezetlni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Marianovich János, kir. végrehajtó jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beckerekéi kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873. évi július 12-én tartott ülésében.

2388. sz. 1873.

(3¹)**Árverési hirdetmény.**

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Babin, született Radonits Gyula kérelmére, Gyuricsin előbb özvegy Radonits, szül. Markusev Kata ellen az alperes tulajdonához tartozó a beodrjai 414. sz. tjkben felvett s 609 ft. 75 krra becsült 1/2 urberi kültelek és szorgalmi föld felerészére valamint ugyanezen telekjegyzőkönyvben a felperes neve alatt foglalt külsőség 1/4 része iránt alperest megillető és 10 évi alattlagban 120 fira becsült élethoszglani haszonélvezeti jogára nézve a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a helyszínén illetőleg a beodrjai község-házánál leendő eszközöse végett az első árverés határideje 1873. évi **augusztus 16-ik**, a második pedig **szeptember 16-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órakor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok fog kinevezetlni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Pettkó Béla kir. törvényszéki bíró jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beckerekéi kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873. évi július 2-án tartott ülésében.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

2540. sz. 1873.

(3¹)**Árverési hirdetmény.**

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Schabarich Lipót és Paulina kérelmére a nagy-beckerekéi szerb egyház és iskola közseg ellen, ez utóbbiak tulajdonához tartozó a nagy-beckerekéi 461. sz. tjkben felvett, s a) 505. számú és 20775 fira, b) 602. számú és 24006 fira, c) 1507. számú és 9220 fira, d) 1508. számú és 8230 fira, e) 1509. sz. és 7602 fira becsült hazakra nézve a bírói árverés elrendeltetett, ennek a helybeli kir. telekkönyvi hivatalban leendő eszközöse végett az első árverés határideje 1873. évi **szeptember 15-ik**, a második pedig 1873. évi **október 15-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órakor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban és az árverési határnapok alatt az árverező kiküldöttől megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek és annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok fog kinevezetlni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Pettkó Béla kir. törvényszéki bíró bizatik meg.

Kelt a nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873-ik évi július 5-én tartott ülésében.

799. sz. 1873.

(3²)**Árverési hirdetmény.**

A módosi kir. járásbíroság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy gróf Sermage Aladar, báró Huszár István és Károly s Haulik Károly kérelmére a szerb-bókai 251. sz. tjkben korulrt 2000 holdnyi terület magában foglalt s 2563. r. számú 72634 ft. 50 krra becsült birtoknak bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetett, ennek a szerb-bókai község-házánál eszközösére az első árverés határideje 1873. évi **szeptember 15-ik**, a második pedig 1873. évi **október 15-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül, vagy készpénzben, vagy állami értékpapirokban, vagy lakarek-penzári könyvecskekben letenni, az ígért vételárt pedig két részletben és pedig az árverés jóváhagyásától számított 15 nap múlva első részét és további hat hónap múlva az utolsó 2-ikat 6% kamatokkal együtt, lefizetni azzal, hogy a bánatpénz a 2-ik részletben lesz beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok fog kinevezetlni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Bach Ferenc kir. aljárásbíró úr jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt a kir. járásbíroság mint telekkönyvi hatóságnak Módoson, 1873. évi június 26-án tartott ülésében.

2415. szám ex 1873.

(3²)**Árverési hirdetmény.**

A nagy-beckerekéi kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy herceg Karagygyevis Sandor kérelmére Spirta György és Spirta Constantin tulajdonához tartozó és a franyovai 180. sz. tjkben 156. összerírási szám alatt felvett s 4000 ft. o. é. felbecsült ingatlanok bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetett, ennek a helyszínén illetőleg Franyova község-házánál foganatosítására az első árverés határideje 1873. évi **augusztus 11-ik**, a második pedig **szeptember 11-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok fog kinevezetlni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Szalay Imre kir. tszéki bíró jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beckerekéi kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873. évi június 21-én tartott ülésében.

3835. és 4745. sz. 1872.

(3²)**Árverési hirdetmény.**

A nagy-beckerekéi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Bielek Vilmos helybeli ügyvéd által képviselt Eisenstädter S. és társ. keresk. cég kérelmére, özvegy Miloszlavlevits Demeter, szül. Dimits Rakila és kiskorú gyermekei illetőleg Miloszlavlevits Demeter-féle hagyatékához tartozó t.-becsei 369. sz. tjkben 359. házi sz. a. összeirt 969 fira becsult házi birtokra nézve bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetett, ennek a helyszínén illetőleg T.-Becse község-házánál eszközösére az első árverés határideje 1873. évi **augusztus 16-ik**, a második pedig **szeptember 16-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni az ígért vételárt pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal 1 részét, az árveréstől számított 6 hó alatt másik részét 6% kamatokkal együtt, lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletben lesz beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok Dr. Gyorgyevits Midos h. ügyvéd kirendeltetik.

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával a t.-becsei kir. járásbíroság jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beckerekéi kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873-ik évi április 16-án tartott ülésében.

2140. sz. 1873.

(3²)**Árverési hirdetmény.**

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy özvegy Atyim Julianna kérelmére a kis-toraki 41. sz. tjkben A. l. 67-68. részlet- és 25. összerírási szám 120 fira becsult szinépülettel ellátott 200 []-let tevő telteleknek és az 1246. számú pótkertnek és a kis-toraki 623. sz. tjk. felvet fel urberi telek 3/4-ének 800 ft. kikialtasi arban szolgálat egy harmad részére a bírói árverés elrendeltetett, ennek a helyszínén illetőleg Kis-torak község-házánál leendő eszközösére az első árverés határideje 1873. évi **augusztus 6-ik**, a második pedig 1873. évi **szeptember 6-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni az ígért vételárt pedig 3 részletben és pedig az árverés jogerőre, után 15 nap alatt 1/3 részt emelkedése a jogerőre emelkedésétől számított 3 hó alatt második 1/3 részt, és további 6 hó múlva az utolsó 1/3 részt 6% kamatokkal együtt, lefizetni azzal, hogy a bánatpénz a 3. részletben lesz beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben képviselletesök végett gondnok fog kinevezetlni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §-a értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Marianovich János kir. bir. végrehajtó, jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt Nagy-Beckereken, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1873. évi június 11-én tartott ülésében.

286. szám. B. v. k.

(3¹)**Árverési hirdetés.**

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdlt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a tekintetes nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék 4328. számú végzése folytán Annau Ad-mnál levő Ferdinandy János tulajdonához tartozó 580 fira becsult 6 lóbol álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minék a helyszínén, vagyis N.-Beckerek városánál leendő eszközösére határidőül 1873-ik évi **július 31-ik** napjának délelőtti 8 órája kituzetett, melyhez a venniszándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívatnak: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak

Kelt N.-Beckereken, 1873-ik évi július hó 14. napján.

Marianovich János,
kir. bírósági végrehajtó.

Búza cséplés

nagyobb birtokosoknál jutányos feltételek mellett elfogadtatik. A mozdony 8 ló erejű, a cséplő gép legjobb minőségű.

Bővebben értekezhetni alólírottal.

(3²)

Dániel József,
közirtokossági titkár, Padén.